

במכללת אורות תומכים ב"שלום עכשיו" !!

יונה גודמן

הדי המאבק התרבותי של המכבים, עדיין לא תמו. כבימים ההם, כך בזמן הזה, נמצאת החברה בישראל במאבק תרבותי נוקב. המאבק מתנהל ברחוב ובעיתון, בתקשורת ובקולנוע, ותוכנו משפיע על כל אורחות חיינו, מסולם הערכים הפרטי של היחיד, ועד שאלות של התנתקות והתחברות בכל מישור אפשרי.

אחד מהביטויים של המאבק התרבותי הוא בלשון. הכניסה הרחבה של התרבות האמריקאית לתוך אורחות חיינו, בה לידי ביטוי גם בשלל ביטויי אנגלית שהשתרשו בשפת היום יום שלנו. משמות של חנויות ורחובות ועד מותגים, בכל מקום משמשים המילים באנגלית סימן לעומק החדירה הכוללת של תרבות האמריקאים בתוכנו.

נבחן את עצמינו בעזרת שאלה פשוטה: באיזה שפה את עונה לשיחות טלפון (בסלולרי או בבית)? רובינו פותחים באנגלית, ב HY, ואף נפרדים באנגלית, ב BY. יש גם מי שמהדר לשלב ערבית ואנגלית, ונפרד ב 'אללה, ביי'. בלי לשים לב, אנו מוותרים על שמו של הקב"ה שהוא **שלום**, ובעצמינו פונים לכל מכרינו בשפה זרה.

כיצד ניתן לשנות זאת? כיצד ניתן להשפיע על המציאות ולחזק את זהותנו היהודית? באותה דרך בה משפיעים על כל דבר: על ידי מאמץ אישי של כל אחד ואחת, מתוך ידיעה שטיפה ועוד טיפה יוצרים את הים. לא רק לקטר, אלא גם לעשות, ולהתחיל מהקפדה פשוטה, בשפת היום יום שלי.

זה דורש מאמץ וכוח רצון, אך כדאי לקבל על עצמי לענות לטלפון בשמו יתברך: שלום. ובסיום, מתוך תקווה להיפגש או לדבר, נסיים ב 'להתראות' או 'להשתמע'. אמנם, דורשי רשומות ניסו לטעון ש HY זה ראשי תיבות של "ה' יתברך", ו BY זה "בעזרתו יתברך", אך עדיף לוותר על הפלפול המלומד, ולבחור בשפתנו, שפת הקודש. לתרום אישית לחיזוק זהותנו היהודית, על ידי המילים היוצאות מפיו.

מעתה, כדאי לתמוך ב "שלום עכשיו". החל **מעכשיו**, מתאמצים לומר דווקא **שלום**.

"ואתה שלום וביתך שלום, וכל אשר לך, שלום"

יונה גודמן
ראש תחום חינוך אמוני